

ДО СОФИЙСКА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА

ЖАЛБА

от /лични данни заличени/

СРЕЩУ: Постановление от 29.12.2014 г. за отказ да се образува наказателно производство по пр.пр. № 10203/2014 г. по описа на СГП

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН/ГОСПОЖО АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР,

На основание чл. 213, ал. 2 НПК обжалваме Постановление от 29.12.2014 г. на прокурор Боряна Бецова за отказ за образуване на досъдебно производство по пр.пр. № 10203/2014 г. по описа на СГП, образувана по сигнал внесен от мен и подписан от още 12 граждани. Постановлението е незаконосъобразно и необосновано, като съображенията ни за това са следните:

1. На първо място, прокурор Бецова е нарушила задълженията си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1 НПК, като не е подложила на обстойно изследване и обсъждане всички представени от нас и публично достъпни данни и доказателства, както и допълнително събраните в хода на проверката, не е разпоредила извършването на всички възможни и необходими проверки и не е извършила действителен, собствен анализ на събраните в хода на проверката данни.

Следва да обърнем внимание, че горният извод се налага от самия текст на обжалваното постановление, тъй като до момента на подаване на настоящата жалба не ни бе предоставен достъп до материалите, които наблюдаващият прокурор твърди, че са събрани в хода на проверката, въпреки изрично направеното от нас искане за такъв достъп.

Видно от съдържанието на прокурорския акт, по отношение на обстоятелствата, изложени в пунктове 1.1., 1.2. и 3 от сигнала, същият представлява сбита фирмена справка относно дружествата, посочени в сигнала, както и препратка, при това твърде повърхностна и неточна, към действията, извършени от органите на НАП. Постановлението не съдържа

какъвто и да било анализ – поотделно и в тяхната взаимовръзка, на така цитираните фирмени данни, данъчно-ревизионни актове и „множество документи”. В действителност, очевидно е, че наблюдаващият прокурор не е извършила собствена проверка на документите и информацията, събрани от органите на НАП в хода на извършените от тях ревизии, нито е анализирала и проверила обосноваването на издадените данъчно-ревизионни актове, които, освен това, обхващат напълно произволни времеви периоди. Този извод безспорно следва от ползваната от прокурор Бецова езикова конструкция: „е установено”, „ревизията е установила”, „ревизиращият екип е посочил”. Никъде в акта не се съдържа позоваване на лично извършени проверки, липсва и анализ на заключенията на данъчните органи, който да указва на извършването на такива проверки. Всъщност наблюдаващият прокурор не крие, че се позовава изцяло и напълно безкритично на проверките и изводите на органите на НАП – на стр. 15, непосредствено преди заключението, че не са извършени престъпления срещу данъчната система, тя заявява, че всички документи, данни и обстоятелства са били събрани, анализирани и изследвани именно от органите на НАП и цитираните по-горе в постановлението заключения и изводи не принадлежат на прокуратурата, а на органите на НАП.

Във връзка с горното, неколкочатните изявления за „внимателен прочит и анализ на събраните в хода на проверката материали” и за „задълбочена проверка” са напълно бланкетни и не намират отражение в конкретни мотиви, изложени в обжалвания акт.

Съгласно ТР № 1/2009 на ВКС административното /в случая данъчното/ и наказателното производства са автономни и независими, а резултатите от проведеното административно производство не обвързват наказателното производство. Нещо повече – дори в рамките на данъчно-ревизионното производство да не са установени недеklarирани данъчни задължения, разследващите органи и прокуратурата могат да намерят, че има извършено престъпление по чл. 255 НК, най-малкото, защото елементите на инкриминирания състав и на данъчния деликт са различни, а наред с това и защото компетентни и разполагащи с нужния инструментариум да установяват и преследват по наказателен ред данъчни престъпления са именно органите на прокуратурата, а не данъчните органи. В този смисъл тълкувателното решение приема, че заключенията на данъчните органи нямат презумптивна, формална доказателствена стойност за органите на

съдебната власт. Противното би означавало да се изземат функциите и изключителните правомощия на съда и прокуратурата по отношение на наказателно-процесуалната дейност.

В противоречие със задължителната тълкувателна практика на ВКС, наблюдаващият прокурор практически е абдикирала от вменените ѝ задължения и е придала на данъчните проверки и издадените въз основа на тях актове предварителна доказателствена стойност, каквато те нямат, в абсолютно нарушение на всички основни принципи на наказателния процес. Дори при така заетата позиция, обаче, предвид установените от органите на НАП данъчни задължения в особено големи размери по отношение на пет от шестте фирми, предмет на сигнала, прокурор Бецова е била длъжна да извърши собствена проверка, която да установи дали така избегнатите данъчни задължения изпълват състава на данъчни престъпления.

Във връзка с обстоятелствата, изложени в пункт 1.3 и 1.4. от сигнала, прокурор Бецова е още по-пестелива. Тя твърди, че *„в хода на извършената проверка”* досежно евентуално съществуващи разработки срещу Делян Пеевски, *„не е установено нито едно от тези обстоятелства.”* Непосочването каква конкретно проверка е извършена, какви факти са установени и въз основа на какви материали, не ни дава основание да се доверим на твърдението на наблюдаващия прокурор, че проверка действително е извършена. По отношение на краткосрочното издаване на допуск до класифицирана информация прокурор Бецова се позовава на *„извършвана вече прокурорска проверка, която е приключила, без да са установени данни за нарушения на процедурата”*. Не е посочен обаче номер на прокурорската преписка, който да ни позволи проверка дали действително такава преписка е била образувана и ако е била извършена проверка, какви са фактическите и правни изводи от нея. Независимо от това, противно на твърдението на наблюдаващия прокурор, от законова гледна точка няма нищо *„нередно”* по един и същи казус да се извърши повторна проверка, защото т.нар. предварителни проверки не представляват процедури, регламентирани от НПК, а заключенията по тях нямат сила на присъдено нещо. Повторна проверка на един и същ казус не само, че е възможна, но е и задължителна, когато се установят нови обстоятелства, от значение за разкриване на обективната истина, което, поради отказа на прокурор Бецова въобще да се занимае с тази част от

сигнала, не е изследвано. Прави впечатление обаче завидното усърдие на наблюдаващия прокурор да издири и се позове на евентуално извършената друга прокурорска проверка, предвид факт, че по наша информация все още липсва единен регистър на извършваните във времето прокурорски проверки.

2. На второ място и във връзка с горното, обжалваното постановление се явява неправилно, в по-голямата си част и немотивирано, а по отношение на отделни обстоятелства, за които е поискано извършване на проверка, въобще липсва произнасяне. Мотивите, въз основа на които прокурор Бецова е приела за установено, че не са налице достатъчно данни за осъществени престъпления от общ характер, се събират на не повече от една страница от общо 22-те страници на обжалвания акт. По същество тези мотиви са и неправилни.

2.1. По отношение на изложеното в т. 1.1. от сигнала относно разминаването между демонстрирания стандарт на живот и декларираните доходи на Делян Пеевски:

2.1.1. СГП позовава изводите си единствено на резултатите от данъчната ревизия, обхващаща периода 01.01.2008 г. до 31.12.2012 г. В този смисъл извършената проверка е непълна, защото не обхваща целия период, визиран в сигнала и по-специално годините, в които Делян Пеевски е придобивал лично недвижими имоти. Поради това, в частта от сигнала относно периода 2002 г. – 2008 г., както и след 2012 г. липсва произнасяне.

2.1.2. Според текста на постановлението, „въз основа на анализ на събраната информация” бил „...установен имущественият и финансов профил на физическото лице Делян Славчев Пеевски”. Очевидно е, в контекста на останалото изложение, че визираните фактически установявания са извършени от органите на НАП, а не от наблюдаващия прокурор. Обратният извод е и невъзможен, тъй като липсва конкретика както по отношение на твърдените за установени факти, така и по отношение на мотивите за изложените правни изводи. Прокуратурата обаче бе сезирана именно да провери публичните данни за действителния, фактически стандарт, демонстриран от Делян Пеевски, в аспекта на тяхното съответствие с декларираното пред данъчните органи. А тъкмо това не личи да е сторено. В компетентността на прокуратурата, а не на

данъчните органи, е да установи действителните факти и да извърши задълбочена проверка на изнесеното в медиите. Само тя разполага с инструментариума и правомощията, с които действителното фактическо положение може да бъде изяснено.

2.1.3. По отношение на придобитите от Делян Пеевски в периода 2002 – 2004 г. три недвижими имота в София, налюдаващият прокурор заявява, че „*понятието „пазарна цена” е абстрактно*”, поради което е „*безпредметно да се разширява периметърът на тълкуване в тази насока*”. С този несъстоятелен аргумент прокурорът отказва да извърши проверка на изложените в сигнала съмнения, че имотите са придобити на много по-високи от декларираните в нотариалните актове цени. Понятието „пазарна цена“ за данъчни цели е дефинирано в § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, т.е. то не е „абстрактно“. Съгласно цитираната разпоредба, "Пазарна цена" е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани. За данъчни цели пазарните цени се определят по реда на НАРЕДБА № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. В случая не е видно по време на ревизията на Делян Пеевски, която и не обхваща периода на придобиване на имотите, да е извършена оценка на пазарната цена на същите. Представителят на СГП не е извършила действия за проверка и установяване на каква действителна цена са придобити имоти – чрез сведения от продавачите и проверка на постъпленията на техните парични средства за извършените продажби например.

2.1.3. Освен това, извън обхвата на проверката е останал въпросът за произхода на средствата за закупуването на имотите. Общата им стойност, съобразно декларираното, възлиза на 152 263 лева, като същите са закупени през периода 2002-2004 г. Както е посочено в сигнала, в този период Делян Пеевски е бил студент и държавен служител, и доходите му едва ли са позволявали събирането на сума в подобен размер. Прокурор Бецова не е намерила установяването на тези обстоятелства за относимо към предмета на проверката.

2.1.4. По отношение на изложените в сигнала публично известни данни относно ползвани от Делян Пеевски имоти, които не са негова собственост, наблюдаващият прокурор препраща към следващия пункт на

постановлението, тъй като там били подробно обсъдени юридическите лица, притежаващи въпросните имоти. В действителност обаче никъде по-долу в обжалвания акт не се намират изложени фактически и правни изводи относно тази част от сигнала, поради което и по отношение на тази част от сигнала липсва произнасяне. Именно тези данни са от особено съществено значение за установяване дали е налице съответствие между декларираните и действителните доходи на Делян Пеевски, както и за изследване и установяване на евентуални зависимости между него, като народен представител и юридически лица, собственици на ползваните имоти /в зависимост от това дали ползва имотите възмездно или безвъзмездно/. Проверката би следвало, посредством събиране на гласни сведения, документални проверки, а и чрез изложения по-горе метод за установяване на пазарните цени на недвижимите имоти, който се прилага и за установяване на пазарния наем, да установи дали, кога и как са били ползвани имотите, за какъв период, под наем или не, кой е техен собственик, имало ли сключен договор, кой е плащал разноските за тях, получавал ли е Пеевски безвъзмездни услуги във връзка с ползването на тези имоти или други безвъзмездни услуги, декларирани ли са тези разходи, както и безвъзмездните услуги от Пеевски и пр. Прокуратурата се е доверила на обясненията на последния, че личната му охрана била осигурявана от неговата майка, но не е проверила дали тази безвъзмездна услуга е била декларирана в Сметната палата по реда на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности. Елементарна справка в таблица 15 от публикуваните на сайта на Сметната палата декларации на г-н Пеевски показва, че това не е направено, което поставя под съмнение депозираните пред прокуратурата обяснения, а поставя под съмнение и компетентността на извършената проверка.

2.1.5. Във връзка с изложените в сигнала данни, че в гр. София, на ул. „Иван Богданов”, където се намира един от ползваните от Делян Пеевски имоти, е поставен пътен знак в нарушение на закона, прокурор Бецова е намерила, че не се установява *„касателство на Делян Славчев Пеевски с този случай”*, като за този извод се позовава на събрана *„общинска и друга”* документация. Не е посочено какви документи са събрани, какво се установява от тях, няма данни да е проверено твърдението за ползван на тази улица имот от Делян Пеевски и същото не се коментира.

В обобщение, заключението на прокуратурата по отношение на т. 1.1. от сигнала не се базира на конкретно изложени факти и ясно указана периодика. Не става ясно какъв е бил доходът на лицето през всяка година и колко са били разходите му, от какво са формирани доходите му и от какво са произлезли разходите му, сам ли е живял или не, къде е живял, какви са били разходите му за поддръжката на имота/имотите, в който/които е живял и режимните за същия/същите, ако охраната е била предоставена от майка му, кой е предоставил колите, кой ги е зареждал с гориво, кой му е плащал телефона, получавал ли е финансова подкрепа и от кого, и т.н. След като не е изследвано обстоятелството за разходите, свързани както с притежаваните, така и с ползваните имоти от Делян Пеевски, изводът, че не е налице несъответствие между декларираните доходи на лицето и неговите разходи, се явява преждевременен и необоснован.

Същевременно липсата на конкретни фактически и правни изводи в постановлението нарушава правото ни да разберем дали проверката е извършена правилно, дали правилно е формирано вътрешното убеждение на прокурора и дали са изчерпани всички възможни средства за разкриване на обективната истина.

2.2. По отношение на изложеното в т. 1.2. от сигнала наблюдаващият прокурор твърди, че е извършила „обстойна и задълбочена проверка”, обосновала изложените изводи. Това твърдение явно не отговаря на истината.

2.2.1. Както обосновахме по-горе, от обстоятелствената част на постановлението в този пункт не може да се направи извод за извършено нещо повече от събиране на публично достъпните данни на фирмите от Търговския регистър /без да бъдат анализирани/ и цитиране на извършените през годините данъчни ревизии на същите фирми, които не обхващат целия период, предмет на проверката, а отделни години или периоди, отново без да бъдат проверени или поне обсъдени резултатите от тези проверки. Данъчно-ревизионните актове, на които след това прокурорът позовава изводите си, са цитирани повърхностно и непълно – не става ясно какви задължения /корпоративен данък, ДДС, лихви/ са установени, за кои периоди, защо не са били заплатени, имало ли е недеklarиран приход или неправомерно приспаднат данъчен кредит,

имало ли е некоректно подадени данни и какви са причините за това. Именно тези обстоятелства са от съществено значение за установяване дали е било извършено престъпление срещу данъчната система.

От всички цитирани данни и резултати от данъчни проверки на проверяваните фирми, обаче за прокурор Бецова от най-съществено значение е обстоятелството, че всички установени задължения са били платени, поради което било невъзможно да се говори за извършено престъпление по чл. 255 НК. Този извод е незаконосъобразен, а изложеното тълкуване на закона – превратно. Престъпленията по чл. 255 НК биват довършени в деня, в който задълженото лице осъществи елементите на изпълнителното деяние по някоя от хипотезите, описани в т. 1 – 7 от чл. 255, ал. 1 НК. В случаите, когато инкриминираният състав включва неподаване на декларация или неиздаване на друг документ в законопредвидения срок, престъплението бива довършено в деня, следващ последния ден на срока, в който задълженото лице е следвало да декларира съответните задължения, а не след като действителните данъчни задължения са били установени от органите на НАП, но не са били платени, както твърди прокурор Бецова. Действително, последващото плащане на установените данъчни задължения има значение за правилната квалификация на деянието, с оглед разпоредбата на чл. 255, ал. 4, предвиждаща по-лека наказуемост в тези случаи, но не обуславя липса на извършено престъпление въобще.

Поради фрагментарното и неточно цитиране на данни от извършените данъчни проверки на фирмите в обжалваното постановление, за жалбоподателя е невъзможно да установи значението на тези данни и да провери правилността на извода на прокуратурата за липса на данъчно престъпление. Доколкото няма признаци същите данни да са били подложени на анализ и проверка и от представителя на държавното обвинение, заключението, че не са били извършени престъпления по чл. 255 НК се явява необосновано.

2.2.2. Отново позовавайки се на цитираните в акта данъчни проверки, прокурор Бецова заключава и че не може да се направи извод за извършено престъпление по чл. 253, свързано с финансирането на трите фирми, издаващи едноименните вестници Монитор, Телеграф и Политика Днес. И

този извод е необоснован и равносилен на отказ от извършване на проверка, поради следното:

По отношение на „Политика Днес” ЕООД се цитира ДРА, издаден през 2008 г. и установяващ *„дължима сума в размер на 51 800,53 лева”*. От какви данъчни задължения е формирана сумата, за кой период са възникнали, поради каква причина са установени едва с ДРА наблюдаващият прокурор не се интересува. Не счита за релевантен и периодът извън този, обхванат от данъчната проверка, завършила с цитирания ДРА, който за жалбоподателите също е неизвестен, но със сигурност не обхваща последните 6 години.

По отношение на „Телеграф” ЕООД се цитира ДРА, издаден през 2008 г., който установява данъчни задължения в общ размер на 229 731,80 лева. Отново липсва конкретика за кой период какъв е размерът на установените задължения и по каква причина са установени като дължими от данъчните органи. Проверката на СГП е приключила с този ДРА и не е изследвала дейността на дружеството и в други периоди, в това число през последните шест години.

По отношение на „Монитор” ООД се цитират два ревизионни акта, издадени съответно през 2007 г. и 2008 г. и установяващи *„дължима сума”* в общ размер на 462 712,97 лева. Подобно на предходните две дружества, проверяващият прокурор не е посочила какво представляват *„дължимите суми”*, в кои данъчни периоди са възникнали задължения, съответно, не е намерила за необходимо да провери и анализира извършените от НАП проверки, както и да изследва периодите, необхванати от данъчните проверки и по-специално последните шест години.

Въпреки впечатляващите за повечето сфери на българския бизнес и още повече за издателската дейност, размери на установените евентуално укрити данъчни задължения, прокурор Бецова се впуска в несъстоятелни, както от правна, така и от житейска гледна точка, разсъждения относно задълженията на прокуратурата, предпоставките за наличие на престъплението, известно като *„пране на пари”* и особеностите на частния бизнес, за да обоснове липсата на необходимост въобще да изследва възможността за извършено подобно престъпление. Проверяващият прокурор, поради неразбиране на механизма на разследване на този род престъпления или поради други причини, пропуска обстоятелството, че

реалната проверка и съпоставка на дейността на едно дружество /предмет, мащаб и рентабилност/ с генерираните от него приходи е първа стъпка към установяване на фактите, относими към състава на чл. 253 НК.

Позовавайки се на несъстоятелния довод, че това е „частен бизнес“, представителят на СГП заявява, че *„само ако са налице неправомерни действия, свързани с този иначе частен бизнес, които обективират състава на престъпление“*, прокуратурата била компетентна да се намеси. Кой обаче следва да установи тези неправомерни действия, след като прокуратурата отказва да го направи, прокурор Бецова не уточнява.

По отношение и на трите дружества заключението на прокурор Бецова за невъзможност въобще да се коментира осъществен състав на престъпление по чл. 253 НК представлява пример за превратно упражняване на правомощия – отказвайки да извърши действителна, подробна и всеобхватна проверка на дейността на тези фирми, изтъквайки аргументи, прилягащи повече на адвокат на дружествата, отколкото на представител на държавното обвинение, проверяващият прокурор заключава, че в *„настоящия казус“* не са установени данни за извършено престъпление „пране на пари“.

2.2.3. По отношение на изложените в сигнала данни и искане за проверка на произхода на капитала на Nata Holdings Ltd., прокурорът на СГП е посочила, че в цитираното в сигнала съдебно решение ВАС не е приел, че произходът на Nata Holdings Ltd е неустановен, защото изобщо не е изследвал това обстоятелство, приемайки, че то надхвърля изискванията на производството пред него. По същество, с така изразеното становище тя приема, че въпросът с произхода на капитала на това дружество не е бил изясняван със съдебното решение, т.е. че последното не ползва извод както за неустановеност, така и за установеност на произхода на капитала на въпросното дружество. Именно това становище би следвало да мотивира прокуратурата да провери и обсъди посочените в сигнала данни относно това дружество, които са обективни и публично достъпни. Вместо това, подобно на подхода си към горните три дружества, прокурор Бецова превратно упражнява правомощията си и приема, без логични мотиви, че *„тези данни няма как да бъдат установени“* и практически отказва да ги провери.

2.2.4. На последно място по отношение на този пункт от сигнала, проверяващият прокурор е приела, във връзка с извършените сделки с

недвижими имоти между дружествата „Алфа Медия Груп“ ЕООД и „Балканска Медийна Компания“ ЕАД през 2010 г., че на „Алфа Медия Груп“ ЕООД била извършена данъчна ревизия, която не била установила данъчни нарушения и престъпления, поради което не могло да се твърдят недекларирани доходи или такива с неясен произход. Видно от предходната част на обжалваното постановление обаче, ревизията на това дружество е приключила на 04.06.2010 г., т.е. няма как да обхваща периода от 2010 г. до момента на проверката, в който период, според изложеното в постановлението, въпросните сделки са били финализирани. Това поредно несъответствие между фактически установявания и правни изводи демонстрира отново, че проверката, приключила с обжалвания акт, е била напълно формална.

2.3. По отношение на изложените в пункт 1.3. от сигнала данни за оперативни разработки срещу Делян Пеевски и искането за проверка как тези разработки са приключили, както вече изложихме в т. 1 по-горе, от обстоятелствената част на постановлението по този пункт не може да се направи извод, че е извършена каквато и да била проверка. Прокурор Бецова прави кратко резюме на изложеното в сигнала, на предпоставките за наличие на престъпление по чл. 357 НК и на начините за разследване на такива престъпления. След това резюме, с едно изречение, без фактически и правни мотиви, приключва проверката по тази част от сигнала.

2.4. Както вече посочихме по-горе, по отношение на искането ни за проверка дали има извършено престъпление във връзка с твърде краткия срок, в който на Делян Пеевски е извършено проучване и е издаден достъп до класифицирана информация, предвид публично известните данни за неговата личност, поставящи под съмнение надеждността му, прокурор Бецова отказва да извърши проверка, на основание извършена вече друга прокурорска проверка с непосочен номер и проверяваща прокуратура.

Към настоящата жалба прилагаме Писмо-отговор от председателя на ДАНС – г-н В. Писанчев до Министъра на правосъдието – г-н Х. Иванов, в което се докладват резултатите от извършена по наше искане проверка на издадения достъп до класифицирана информация на г-н Пеевски. В отговора не се споменава процедурата по издаден достъп да е била предмет и на прокурорска проверка, което председателят на ДАНС със сигурност не би пропуснал да отбележи като факт, обуславящ

неоснователност на направеното искане за извършване на проверка. Представяме и писмо от г-н Христо Иванов до един от авторите на сигнала и жалбоподател по настоящата жалба – г-н Николай Стайков, с което Министърът на правосъдието уведомява, че преписката по направеното искане е изпратена за проверка от Комисията за контрол на службите за сигурност, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства и достъпа до данни по Закона за електронните съобщения, към 43 Народно събрание. Според отговор на изпратено от мен питане до комисията, на 16.12.2014 г. е изпратила запитване до Председателя на ДАНС и за допълнителни разяснения по поставените въпроси. Смятаме, че щом две важни български институции са намерили основания в изложените от нас данни и факти, водещи до съмнения за формалност или други нередности, за да направят допълнителни разследващи действия, такива основания би трябвало да има и българската прокуратура.

2.5. Анализът на направените констатации и правни изводи от СГП в обстоятелствената част в пункт 1.5. на обжалваното постановление по отношение на изложените в сигнала данни за търговия с влияние с участието на Делян Пеевски, също налага правния извод за изцяло формален подход при извършване на проверката и неизвършване в цялост на необходимите действия за проверка на изнесените факти в сигнала.

2.6. Видно от изложението в тази част на обжалвания акт, са взети обяснения от четири лица и проверката е приключила. Въз основа на тези обяснения, безкритично подминавайки, без да обсъди, диаметралните противоречия в тях, СГП приема и то неправилно, че не е необходимо да се изследват всички предоставени данни в сигнала. Не са събрани допълнителни данни от журналисти и главни редактори в посочените медии, които да потвърдят обясненията на г-н Пеевски, че е спирал публикации по определени въпроси, теми и лица. Липсват доказателства за търсене на информация за възмездност и/или получаване на облага за твърдяното пред агенция „ПИК” от г-н Пеевски. Липсват данни за снемане на обяснения от две от замесените лица - Николай Бареков и Мирослав Найденов. Не е извършена очна ставка между лицата с противоречиви обяснения по простата причина, че очната ставка е процесуално-следствено действие и средство за събиране на доказателства, недопустимо при предварителната проверка. Това действие е възможно да бъде извършено единствено и само при наличие на образувано досъдебно

производство, а такова е отказано да бъде образувано, което пречатства извършването на реална и ефективна проверка на данните, изложени от нас в описания сигнал до ГП.

Като се има предвид сложността при установяване наличие или липса на данни за извършено престъпление по смисъла на чл. 304 „б” от НК – търговия с влияние, в обстоятелствената част на обжалваното постановление липсват данни да е прилаган ЗСРЗ. Правните изводи на СГП, направени в този пункт на постановлението, не са подкрепени с фактически данни и обстоятелства, а са извършени на база предположения, което е недопустимо и обуславя незаконосъобразност на акта.

Изключително сме изненадани и от факта, че в хода на проверката не са взети под внимание публично направени твърдения, за които прокуратурата би трябвало да се самосезира и да присъедини към тази проверка. Такива твърдения бяха изложени например в едно от най-широко оповестените в телевизионния ефир интервюта на 2014 година – това на банкера Цветан Василев, контролиращ собственик на вече затворената Корпоративна търговска банка АД. В интервюто, излъчено на три пъти от най-популярната телевизия в страната, БТВ, през юни 2014 година (последен и пълен вариант на 21 юни), той директно заяви, че през г-н Пеевски и вързани с него лица и фирми се разпределят държавни поръчки, че има негово скрито участие или влияние във фирми и, че има влияние върху регулатори с цел прикриване на нередности. Смятаме, че за последната година има още много такива изказвания и твърдения, които би трябвало да са станали предмет на прокурорско разследване

3. С оглед на изложеното по-горе, в нарушение на чл. 212, ал. 1, вр. чл. 211 НПК, прокурор Бецова не е образувала досъдебно производство по описаната преписка, въпреки наличието на законен повод и достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение за извършени престъпления.

В продължение на близо една година по сигнала ни се извършва предварителна проверка, в рамките на която, въпреки явното бездействие на проверяващия прокурор, очевидно са събрани достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение за наличието на извършени престъпления. Това е видно дори само от цитираните заключения на данъчно-ревизионните органи, според които са установени

данъчни задължения на пет от шестте фирми. Съгласно чл. 211, ал. 1 НПК, от тези данни не е необходимо да може да се извърши точна правна квалификация или да се установят лицата, извършили престъплението, за да се обоснове образуването на досъдебно производство. Прокурор Бецова нарушава задължението си по чл. 212, ал. 1, вр. чл. 211 НПК и обосновава отказа си за образуване на досъдебно производство с повърхностни, фрагментарни и по същество изцяло неправилни мотиви. Тази мисловно-логическа дейност, би следвало да се извърши в края на едно обективно, всестранно и най-вече законосъобразно разследване.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН/ГОСПОЖО АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР,

Икономическите и корупционните престъпления, независимо от конкретната им правна квалификация, имат сложен състав и установяването наличието или липсата на всички съставомерни елементи изисква задълбочено разследване, каквото не може да бъде извършено в хода на една неформална предварителна процедура, каквато представлява прокурорската проверка, а само чрез доказателствените способности, предвидени в НПК, което е възможно единствено в рамките на образувано досъдебно производство. Предварителната проверка е нерегламентирана от НПК дейност, чиято цел е събиране на първоначални данни, каквито считаме, че се съдържат в достатъчен обем дори само в сигнала и приложените към него писмени доказателства. Като е увеличила неоснователно и незаконосъобразно срока и обхвата на извършваната проверка, вместо да образува досъдебно производство и да събере относимите доказателства, цитирани в обжалвания акт, в рамките на едно официално разследване, прокурор Бецова се е самоосвободила от задължението си да извърши всестранно и обективно разследване със способите и средствата, предвидени в НПК.

На основание горното, моля да отмените обжалваното постановление и да разпоредите образуване на досъдебно производство и извършване на пълно, всеобхватно и обективно разследване по подадения сигнал, като молим да дадете и задължителни указания относно прилагането на закона.

София

С уважение:

/лични данни заличени /